

kunne dækkes gennem de regelmæssigt faldende Indtægter ved Salg af Mælk og Svin, vil der som Forskudslaan kræves 50 Kr. pr. Kreatur. Forholdet tænkes da ordnet saaledes, at naar en Landmand optages som Medlem af Foreningen, bliver hans Udsælg at ansætte til N. store Kreaturer, og Medlemmet har da Ret til i Løbet af Aaret at erholde N.  $\times$  50 Kr. som Driftsforskud hos Forskudsforeningen. Ved Udsælgbrugets Ansættelse til Kreaturværdi bør udelukkende tages Hensyn til Udsælgbrugets Evne, medens Mandens større eller mindre økonomiske eller finansielle Evne bør lades ude af Betragtning. Dette sidste Spørgsmaal foreligger derimod selvfølgelig til Afgørelse ved Spørgsmaalet om den Bedkommendes Optagelse som Medlem af Foreningen, idet hans Andragende om Optagelse i Foreningen maa afflaas, naar han ikke anses for god for et Driftsforskud af 50 Kr. pr. stort Kreatur, ligesom han, en Gang optagen, maa udelukkes, naar han ikke længer kan anses for god.

Da Risikoen er størst ved større Laan paa enkelt Haand, og da solide Besiddere af større Ejendomme maa antages at kunne faa Driftsloaan uden Statens Hjælp, bør der sættes en Maksimumsgrænse for Forskudenes Størrelse. 5,000 Kr. vil formentlig være et passende Maksimum, saaledes at intet Medlem ansættes til mere end 100 Kreaturer, uanset om hans Udsælgbrug har en større Kreaturværdi.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Sikkerhed Landmanden skal stille for de ydede Forskud, skal bemærkes, at hvis man som de fleste Foreninger af lignende Art ubetinget vilde kræve fuld direkte Sikkerhed for hvert Udlaan, være sig ved Hypotek, Depot af Værdipapirer eller Kaution, vilde Nyttens og Beholdningen af Forskudsforeningerne ganske sikkert neppe blive stor. Thi medens Raiffeisen var sine Klienters eneste Kreditor og derfor kunde kræve Sikkerhed for Laanet i den Form og i den Udstrækning, han fandt ønskelig, vil Sagen som bekendt ikke stille sig saaledes for Forskudsforeninger her i Landet, hvor Landbrugets Realkredit jo er naaet til en høj Grad af Guldkommenhed, særlig gennem Kreditforeningerne. Stulle Forskudsforeningerne her i Landet faa den Udbredelse og Tilgang som er ønskelig, bør de bygges alene paa Medlemmernes gensidige Assurance, men denne byder formentlig ogsaa tilstrækkelig Sikkerhed, hvis Garantien øjeblikkelig bliver effektiv, naar Tab er lidt. Det, at Medlemmerne straks og direkte føle ethvert Tab, er den bedste Garanti for, at kun vederhæf-

tige Landmænd optages i Foreningen, og at Tab kun undtagelsesvis ville forekomme. Nærmere tænkes dette Forhold ordnet saaledes. Det lidt Tab ved Regnskabsaarets Slutning fordeles straks paa Medlemmerne i Forhold til det Antal store Kreaturer, hvortil hver især er ansat. Er der i en Forening 6,000 Kreaturer, og lides der i Løbet af et Aar Tab til Beløb 3,000 Kr., falder der altsaa 50 Ore i Ekstraopkrævning pr. Kreatur, hvilket svarer til 1 pCt. af Maksimumsloaanet. Er det lidt Tab sa stort, at det ikke kan dækkes ved Opkrævning af 50 Ore pr. Kreatur, dækkes det overstigende af Reservecapitalen. Dog bør Reservecapitalen ikke herved nogen Sinde nedbringes under 1 Kr. pr. Kreatur, særlig da dette Fond skal afholde mulige Tilbagebetalinger af de gjorte Medlemsindskud. Er derfor denne Grænse naaet, uden at Tabet er dækket, maa ogsaa Resten af Tabet repareres paa Medlemmerne som anført.

Stal endelig Spørgsmaalet om, hvorledes man opnaar, at Forskudsloaane blive billige, besvares, da før der formentlig gaas ud fra, at Forskudsloaan af den heromhandlede Art ere billige, naar de ydes til en Rentefod, der er 1 à  $1\frac{1}{2}$  pCt. højere end den laveste Rentefod. Kunne Foreningerne faa Penge til 3 à  $3\frac{1}{4}$  pCt., ville de kunne udlåne dem til Medlemmerne til 4 à  $4\frac{3}{4}$  pCt. pr. a., og af Gevinsten dække Administrationsomkostningerne, der næppe behøve at andrage betydelige Beløb, samt mulig tilskyde noget til Reservecapitalen. Det vil stønnes, at Forskudsforeningerne ikke ville kunne bringe den tilfattede Nyttens, saafremt der ikke aabnes dem Udgang til at kunne arbejde med Kapital til den nævnte lave Rentefod. I Lovforlaget er det da foreslaaet at støtte Foreningerne paa den Maade, at den fornødne Driftskapital laanes dem til 3 à  $3\frac{1}{4}$  pCt. Rente direkte af Statskassen. Forskudsforeningen kan ikke stille reel Sikkerhed for Laanets Tilbagebetaling, hvorfor der er foreslaaet Staten tillagt Udpantningsret hos Foreningens Medlemmer for Statens Tilgodehavende i Forhold til det Antal Kreaturer, hvortil hvert enkelt Medlem er ansat, i Tilfælde af Foreningens Opløsning eller naar det under de i § 4 nævnte Forhold bliver nødvendigt at standse Foreningens Virksomhed. Da Maksimum for Laanets Størrelse er sat til 30 Kr. pr. Kreatur, vil Foreningen have at tilbagebetale til Statskassen saameget af Laanet, som dette ved et Regnskabsaars Slutning maatte overstige Maksimum. Endvidere skal Reservecapitalen og Grundfond forlods tjene til Dækning af Foreningens Gælds til Statskassen og for hverligere at sikre Statskassens Interesser